עין משפט
נר מצוה

א ב מיי׳ פ״ח מה׳ מעל׳ פסוה״מ הלכה כח וסמ״ג מה׳ מעילה לו׳ ב׳: **ג** [מיי׳ פ״ג מה׳ מעילה הלכה ג]:

אמר רב אסי למה לי למיתני תרתי. כלומר בשני מקומות הכא במעילה והתם בפרק דם חטאת[מז] (זבחים דף נא.) דלא ניחא ליה [מח]לומר דבשני מקומות יהיה שונה [מט]כפולות אלא לעולם דמעילה דוקא ומכל מקום לא תפשוט דהיתר זריקה שניהו דדילמא לעולם אימא לך דהיתר אכילה ועיקר מתני׳ בדקבלוהו וזרקוהו פסולין וכי תימא ג״ל עד לאיכא תרתי[נ] דתני לה [נא]לומר דבשני מקומות יהיה שונה [נב

ליד ן. הדס כגון שנתקבל היום ולא נזרק עד למחר אם אכל הכשר לפני זריקה מועלין בו אכלו לאחר זריקה אין מועלין בו דסכירא ליה לר׳ שמעון זריקת לן מועילה מידי מעילה כזריקת כשר. קתני מיהת לפני זריקה מועלין בו מאי לאו דהוה שהות ביום לתמיד כשר. דנתקבל בכוס לא נפיק מידי מעילה עד דאתקבל בכוס לא נפיק מידי מעילה ולהכי לפני זריקה מועלין בו דאמיל ועדיין לא נזרק הדם לא היה בו שעת היתר ושמע מינה היתר אכילה שנינו: **לא דקבליה סמוך לשקיעת החמה.** ומשום הכי לן דלא הוה שהות למיזרקיה והוא אכל הכשר בגילה לפני זריקה להכי מועלין שהרי הדם עדיין לא היה ראוי לזרק ולא מצינן למימר כל העומד ליזרק כזרוק דמי[מ]: **אכל אי הוה שהות.** דנראה לזריקה אמרינן כזרוק דמי ואין בו מעילה דהיתר זריקה שנינו: **אי הכי.** אדמתני לן לפני זריקה ליתני הכי שקבלו קודם שקיעת החמה דהוה שהות למזרקיה ולן אין מועלין בו דהואיל והיה עומד ליזרק כזרוק דמי דזריקה שנינו קבלו לאחר שקיעת החמה דנשמט בגילה ולן ואכל הכשר מועלין בו דהא אינו ראוי ליזרק דזריקה כשרה ולאו כזרוק דמי הילכך מועלין בו: **הכי נמי קתני קודם שיראה לזריקה.** דתני לפני זריקה היינו קודם שנראה לזריקה שקיבל אחר שקיעת החמה שעדיין לא נראה לזריקה אם אכל הכשר מועלין בו אבל אחר זריקה אחר שנראה לזריקה שקיבלו קודם שקיעת החמה דהוה שהות ביום למיזרקיה אין מועלין בו דאמיל והיה עומד ליזרק כזרוק דמי ולעולם היתר זריקה שנינו: **ת״ש רבי שמעון אומר כו׳.** וכולה מיתרצא כסוגיא דלעיל דיש נותר: **לאחר זריקה אין מועלין בו.** דסכירא ליה דזריקת פיגול מוליאה מידי מעילה בקדשי קדשים דזריקת כשר ופליגא אדרב גידל. והכא ליכא למידק לטעמייה דר״ש כדדייק לעיל[נא] בהפיגול לעולה מועלין בו טעמא דפיגול הא לא הוי פיגול אין מועלין בו דהא סבירא ליה לר״ש דזריקת פיגול מוליאה מידי מעילה כזריקת כשר: **מאי לאו דזרק.** וטעמא משום הכי הוא דפיגול אינו מוליא מידי מעילה אף על פי שזרק הא בכשר כיון שזרק אין מועלין בו ש״מ היתר אכילה שנינו דבעינן שזרק: **לא דלא זרק.** אלא שנתקבל בכלי ובפיגול הוא דלא אמרינן כזרוק דמי הא בכשר אמרינן כזרוק דמי דהיתר זריקה שנינו: **אכל זרק מאי ה״נ.** [ז]דבעינא למימר דאין מועלין בפיגול מאי אירייא דתני סיפא בקדשים קלים ליתני בקדשי קדשים כאן לפני זריקה מועלין בו לאחר זריקה אין מועלין[מא]: **ודאי הכי נמי.** מלי תני ולא אינטריך סיפא: **אלא הא קמ״ל דכל לאיתויי לידי מעילה.** כגון אימורי קדשים קלים זריקה כתיקנה שאין בה פיגול [ז]אתיא לידי מעילה האימורין ולא זריקת פיגול: **כל לאפוקי מידי מעילה.** כגון בשר קדשי קדשים[מב] שלא כתיקנה כגון זריקת פיגול מפקה מידי מעילה ולא כרב גידל והיינו דאמרינן במסכת מנחות [מז:] הא איתותב רב גידל דהא פתמא ורבי שמעון תרוייהו סבירא להו דזריקת פיגול מוליאה מידי מעילה בקדשי קדשים: איתר אכילה ומ״מ מגילה הא דדוקא בזרק מיירי למידק[מג] דבלא פיגל אין מועלין דילמא ה״ה בלא זרק י״ל דהכי פירושו לאו דזרק דהוה שהות למיזרקיה[מד] אכל לא זרק ומשום הכי מועלין דהיתר אכילה שנינו מכיון[מה] שנתקנה בהכשר מיד נפק מידי מעילה והא דקאמר הפיגול מיירי כשפיגל בסוף קבלה כמו שפירשנו למעלה ומשני לא דלא זרק כלומר דלא נראה לזריקה דהיכא דהוה לזריקה חה הפירוש דוחק הוא מאד[מו] דהא דזרק משמע דזרק ממש ופירש רש״י דה״ק מאי לאו דזרק כו׳ דאית ליה מסתמא[מז] אתא לאשמועינן כדרב גידל דזרקיה פיגול לא מפקא מידי מעילה[מח] ועל כרחך מיירי בזרק ודוקא פיגל הוא דלא מפקא מידי מעילה הא לא פיגל אין מועלין וש״מ דהיתר אכילה שנינו דאי הכי זריקה שנינו ותנאי היא מהיתר זריקה ומהיתר אכילה. והסי״ד (ש״מ) וכמ״ל מידי מעילה כדפי׳ מבריתא כדמסיק לפני דזריקה היינו קודם שיראה לזריקה, **טו)** ור״ש **דברייתא** (ש״מ), **לז)** מועלין בו אבל לא פיגל (ש״מ) וגי׳ ״ל מועלין הא לא פיגל אין מועלין, **לח)** דאיכא היתר (ש״מ), **לט)** למידק הא לא זרק אע״ג דלא פיגל אין (ש״מ), **מ)** למזרק **קודם** פיגול אכל מ״מ לא זרק עדיין ומ״מ מועלין ש״מ דהיתר (ש״מ), **מא)** מכיון שנתקבל בהכשר (ש״מ וצ״ק), **מב)** דוחק מאוד דזרק משמע. כל״ל (ש״מ), **מג)** מקמתא דאתא (וגי׳ צ״ק דמסתמא אתא) לאשמועינן כדרב (ש״מ), **מד)** מעילה וא״כ על כרחך מיירי בזרק ודוקא פיגל הוא דלא מפקא מידי (ש״מ), **מה)** לדרב גידל דהיתר כו׳. כל״ל (ש״מ),

תא שמע רבי שמעון אומר[מו] איש נותר שמועלין בו ויש נותר שאין מועלין בו כיצד לן לפני זריקה מועלין[מז] לאחר זריקה אין מועלין קתני מיהת מועלין בו לאו דהוה שהות למיזרקיה דאי בעי זריק ושמע מינה היתר אכילה שנינו לא דקבליה סמוך לשקיעת החמה דלא היה שהות למזרק אבל היה שהות מאי הכי נמי דאין מועלין מאי איריא דתני לפני זריקה ליתני קודם[נ] שקיעה ולאחר שקיעה הכי נמי קתני קודם שיראה לזריקה ולאחר שיראה לזריקה תא שמע ר״ש אומר יש פיגול שמועלין בו ויש פיגול שאין מועלין בו כיצד לפני זריקה מועלין לאחר זריקה אין מועלין קתני מיהת לפני זריקה מועלין בו לאו דהוה שהות למיזרקיה דאי בעי זריק וקתני מועלין בו וש״מ היתר אכילה שנינו לא דלא הוה שהות למיזרקיה אבל הוה שהות למיזרקיה [מאי] ה״נ דנפק מידי מעילה מאי איריא דתני לאחר זריקה ליתני[נא] קודם שקיעה ולאחר שקיעת החמה ה״נ קאמר קודם שיראה לזריקה לאחר שיראה לזריקה ת״ש הפיגול בקדשי קדשים מועלין[נב] מאי לאו דזרק ושמע מינה היתר אכילה שנינו לא דלא זרק אבל זרק מאי הכי נמי דאין מועלין בו[נג] מאי איריא דתני בקדשים קלים אין מועלין בו ליתני כאן לפני זריקה כאן לאחר זריקה הא אתיא לאשמועינן כל לאיתויי לידי מעילה זריקה כתיקנה מייתי לידי מעילה כל לאפוקי מידי מעילה אפילו שלא כתיקנה נמי מפקע מידי מעילה:

ביצד לן לפני זריקה מועלין בו לאחר זריקה אין מועלין בו קתני מיהא לפני זריקה מועלין בו לאו דהוה[נד] ביה שהות למיזרק דאי בעי זריק. [נה]והא לפני זריקה ממש שלא זרק מועלין בו ואע״ג דאיכא היתר זריקה מכל מקום מועלין בו משום דהיתר אכילה שנינו: **לא דלא[נו] הואי ליה שהות.** דקבליה סמוך לשקיעת החמה דלא נעשית הקבלה בהכשר: **מאי איריא דתני לפני זריקה.** [נז]פירוש כלומר אמאי מפליג בין קודם[נח] לאחר זריקה ליפלוג בקודם זריקה גופיה בין קודם לחויות זריקה בין לאחר לחויות זריקה וליתני הכי קודם שקיעת החמה אין מועלין בו לאיכא לחויות זריקה לאחר שקיעת החמה מועלין בו לליכא לחויות זריקה ומאני ה״נ קתני קודם שיראה לזריקה כו׳ כלומר לפני זריקה לאו דוקא אלא ר״ל קודם שיראה לזריקה:

תא שמע רבי שמעון אומר יש פיגול כו׳. [נט]כלומר קוגית פיגול הוי כמו גבי נותר אמנם קשה הימי קאמר דמיירי דהוא שהות למיזרקיה[ני] אבל אימא פיגול דבקבלה לא מצית אמרת דהא[נא] מוקמת לה בנעשה קבלה בהכשר וגם בהילוך לא מצית אמרת דהא רבי שמעון הוא דמכשיר בהילוך בפרק קמא דזבחים (דף יג.). משום דהוא לה עבודה שאפשר לבטלה כגון שוחט בצד המזבח חוזק לכן בעבודה לי[נב] כגון שפיגל בסוף קבלה דהוא שהות למזרק בתחלת קבלה: **וקתני[נג] מועיל.** וש״מ היתר אכילה שנינו משמע אבל סיפא דאין[נד] מועיל מיירי לאחר זריקה ממש ותימה מ״כ תיקשי לרב גידל דאמר דזריקת פיגול לא[נה] מפקע מידי מעילה וי״ל דרב גידל מסני לה כדמסיק הכא לפני זריקה היינו קודם שיראה לזריקה ולאחר זריקה ולעולם קודם זריקה משום דהיתר זריקה שנינו ומ״מ קשה[נו] דלא״כ אי הוא שייעתא למ״ד היתר אכילה שנינו ליתא לדרב גידל וזה אינו[נז] דלמ״ד היתר אכילה שנינו לא מצי לייסב מתניתא אם לא כדרב גידל דהא לעיל גבי מתני׳ דקתני[נח] שנשמט חוץ לזמנו וחוץ למקומו[נט] מיירי על כרחך בזרק כבר מדקאמר מועלין דאי בלא זרק[סא] מאי איריא משום דפיגל אפילו לא פיגל נמי כיון דהיתר אכילה שנינו[סב] מ״מ כי פיגל אע״ג דזרק לא מפקע מידי מעילה אלמא כי אמרינן נמי היתר אכילה שנינו איתא לדרב גידל והכא משמע דליתא לדרב גידל אלא א״כ אמרינן דהיתר זריקה שנינו ואומר הבר מקולי דהא לא קשיא כלל למ״ד היתר אכילה שנינו אמר לך דכולי עלמא אית להו דוחק דהיתר אכילה שנינו[סג] ובמתני׳ אית ליה לר׳ יהושע לדרב גידל[סד] כדפירשנו דעל כרחך מיירי בזרק לר״ש דברייתא נמי ליה לדרב גידל ורב גידל אמר לך דכולי עלמא אית להו דוחק דהא אתיא זריקת פיגול[סה] ומפקע מידי מעילה והכא פליגי דר׳ יהושע אית ליה היתר אכילה שנינו ומיירי בזרק כדפירשנו לעיל ור״ש[סו] דמתניתא מיירי בלא זריקה ואית ליה היתר זריקה שנינו: **תא שמע הפיגול בקדשי קדשים מועלין[סז] בו׳.** לאו דזרק וש״מ היתר אכילה שנינו דמשמע דווקא פיגול מועלין[סח] דבלא פיגול אין מועלין בו ודווקא משום דזרק[סט] ואיכא היתר אכילה הא לא זרק אע״ג דלא פיגל מועלין כיון דליכא

מסורת הש״ס

מ) [תוספתא רפ״ז], **נ)** [מנחות קב:], **נא)** [דף ה:],

הגהות הב״ח

(מ) רש״י ד״ה אכל זרק וכו׳ אין מועלין בו ומשני ולאי כל״ל והד״ה: **(נ)** ד״ה כל וכו׳ קדמי קדשים אפילו שלא כתיקנה:

שינויי נוסחאות

מ) מועלין בו לאחר זריקה אין מועלין בו קתני (ש״מ), **נ)** קודם שקיעת החמה ולאחר שקיעה (ס״מ דסמוך לשקיעה) החמה הכי (ש״מ), **נא)** ליתני לפני שקיעת החמה ולאחר (ש״מ), **נב)** מועליו בו (ש״מ), **נג)** בקלא ס״ר כתוב כלן, הכי נמי דאין מועלין בו לישנא אחרינא מאי לאו דלא דזרק וש״מ היתר אכילה שנינו לא דזרק אבל לא זרק הכי נמי דאין מועלין בו מאי אירייא (ש״מ כ״ר), **נד)** ה״נ דבעית למימר (ש״מ), **נה)** נלע״ל מתיא (ס״ה), **נו)** דהוה ליה שהות למיזרקיה (ש״מ), **נז)** זריק הה״ק לפני (ש״מ), וגי׳ ״ק והאי לפני, **נח)** לא דלא הוה שהות למיזרק. דקבליה (ש״מ דפר״ה), **נט)** לפני זריקה. כלומר. כל״ל (ש״מ), **ני)** קודם זריקה לאחר (ש״מ וצ״ק), **נא)** יש פיגול כי בולה הא קוגיא פירושא הוי (ש״מ דפר״ה), **נב)** למיזרקיה א״כ אימת פיגל דבקבלה (ש״מ דפר״ה), **נג)** הכא מוקמינן לה בנעשית הקבלה בהכשר וגם בהולכה לא מצית (ש״מ), **נד)** לי דאיירי כגון שפיגל בסוף הקבלה דהוא שהות למזרק בתחלת הקבלה. והסי״ד (ש״מ), **נה)** וקתני מועלין. (ש״מ), **נו)** דאין מועלין מייני (ש״מ ומ״ר), **נז)** לא מפקא (ש״מ), **נח)** דאין מועלין מייני דהא למ״ד היתר אכילה לא מצי לייסב מתניתין אם לא כדרב גידל (ש״מ), **נט)** לא דלא זרק. אלא נתקבל בכוס ובפיגול לא אמרינן כזרוק דמי הא לאו פיגול אמרינן כזרוק דמי דהיתר זריקה היא: **אבל זרק מאי הכי נמי.** דבעית למימר אין מועלין בפיגול: **מאי אירייא דתני סיפא בקדשים קלים כו׳.** ודאי הכי נמי ולא איצטריך סיפא אלא הא קמ״ל סיפא **דכל לאיתויי לידי מעילה.** אימורין דקדשים קלים: אי הויא זריקה כתיקנה. בלא פיגול מתיא האימורין לידי מעילה ולא זריקה פיגול: **כל לאפוקי לידי מעילה.** כגון בשר קדשי קדשים: **אפילו שלא כתיקנה.** זריקת פיגול: **מפקא לידי מעילה.** ודלא כרב גידל. והיינו דקאמר במסכת מנחות הא איתותב רב גידל:

שיטה מקובצת

תוס׳ ד״ה ת״ש ר״ש בסופו **ואית ליה היתר זריקה שנינו.** גליון. קשה לי לפי פי׳ זה דהיכא מתוקמא מילתיה דרב גידל למ״ד היתר זריקה מתרצינן ברייתא לאחר שיראה לזריקה אין מועלין בו והלא כך לי היתר זריקה

עין משפט נר מצוה

א מיי׳ פ״ג מהלכות מעילה הלכה ג:

רבינו גרשום

לן לפני זריקה. הבשר כגון ששחט היום וקיבל הדם בכוס ולא זרקו עד למחר ואכלו הבשר **מועלין בו:** אכלו **לאחר זריקה אין מועלין בו.** אלמא סבירא ליה לרבי שמעון (דסבירא) דזריקת לן מפקא ממעילה: ובל״א אמרי לה **לן לפני זריקה.** דזרק הדם ואכלו מועלין בו **לן לאחר זריקה אין מועלין בו:** מאי לאו **דהוי שהות ביום למיזרקיה דאיכבי זריק ליה.** אע״ג דנתקבל בכוס לא נפיק ממעילה עד לאחר זריקה וש״מ **היתר אכילה שנינו: ליתני לן קודם שקיעת החמה אין מועלין בו.** היינו דאיכבי זריקה ולן לאחר שקיעת החמה דשחטיה לאחר שקיעת החמה: **הכי נמי קתני לן לפני זריקה היינו קודם שיראה לזריקה** קודם שקיעת החמה: **ת״ש ר׳ שמעון אומר יש פיגול כו׳.** כולה סוגיא דיש פיגול כסוגיא דלעיל דיש נותר. והא דר׳ שמעון דאמר זריקת פיגול מפקא מידי מעילה פליגא אדרב גידל והכא לטעמא דרבי שמעון ליכא למידק כי היכי דדייקינן לעיל בהפיגול לעול׳ מועלין בו טעם דפיגל הא לא פיגל אין מועלין בו דהא ר׳ שמעון נמי בזריקת פיגול נמי סבר דאין בו מעילה: **מאי לאו דזרק.** טעמא דפיגול משום הכי אינו יוצא מידי מעילה אע״ג דזרק הא לאו פיגול אין מועלין בו בתר דזרק וש״מ היתר אכילה שנינו דבעינן דזרק ודאי: **לא דלא זרק.** אלא נתקבל בכוס ובפיגול לא אמרינן כזרוק דמי הא לאו פיגול אמרינן כזרוק דמי דהיתר זריקה היא: **אבל זרק מאי הכי נמי.** דבעית למימר אין מועלין בפיגול: **מאי אירייא דתני סיפא בקדשים קלים כו׳:** ודאי הכי נמי ולא איצטריך סיפא אלא הא קמ״ל סיפא **דכל לאיתויי לידי מעילה.** אימורין דקדשים קלים: אי הויא זריקה כתיקנה. בלא פיגול מתיא האימורין לידי מעילה ולא זריקה פיגול: **כל לאפוקי לידי מעילה.** כגון בשר קדשי קדשים: **אפילו שלא כתיקנה.** זריקת פיגול: **מפקא לידי מעילה.** ודלא כרב גידל. והיינו דקאמר במסכת מנחות הא איתותב רב גידל:

למאן דאית ליה היתר זריקה שנינו כמו (זריקה) [אכילה] למאן דאית ליה היתר אכילה שנינו ו״ל דרב גידל דפרש הברייתא כמ״ד היתר אכילה ולא נפרש דלפני זריקה ולאחר זריקה אמורעלין בו קאי ור״ל פיגל פי׳ באחת מן העבודות לפני זריקה מועלין בו לאחר זריקה אין מועלין בו לא נפרש כך אלא נפרש דאפילו קאי שאם פיגל לאחר זריקה ממש אין מועלין בו דאין פיגול אלא בארבע עבודות (ע׳ בש״מ לעיל ד׳ ע״ב): ד״ה ת״ש הפיגול **א״ב הוה ליה למיתני לעולם בדלעיל.** דף ה׳ ע״ב:

תלמוד בבלי מהדורת נהרדעא החדש, באדיבות הוצאת ח. וגשל, © כל הזכויות שמורות

בשר קדשי קדשים **שיצא לפני** זריקת דם רבי אליעזר אומר מועלין. למאן דאמר היתר מלקה שנינו [ז] ולמ"ד היתר זריקה נרמך לפרש דמיירי קודם שנראה לזריקה ולמ"ד היתר שחיטה דמיירי קודם שנראה לקבל דם ולכך מועלין משום לחם ליה לרבי אליעזר דאין זריקה מועלת ליועלת לאפוקי מידי מעילה: **ואין חייבין** עליו משום **פיגול** ונותר **וטמא**. [ח] דבעינן [ט] יותר לטהורים והכא כיון דיצא לא [י] נותר לטהורים הוא וגבי נותר יליפינן מיהוא מטומאה דלמרינן פרק בית שמאי (זבחים דף מ.) וגבי פיגול נמי אמרינן בזבחים (דף כמ:) כהרלאת כשר כך הרלאת פסול דבעינן שיקרבו כל מתיריו וכיון דיצא לא מיקרי כל מתיריו: **רבי עקיבא אומר אין מועלין.** דקסבר זריקה מועלת ליועלת: **א"ר עקיבא** [י] **המפריש חטאתו וכו'.** והרי שחיטה עומדת כלומר שחטו את שחיטה בצת אחת כדאמר בגמ' דלקה מזה זורק [יא]: **לא כשם שדמה פוטר את בשרה.** ממעילה כו' כלומר מי אתה מודה שכשם שדמה פוטר בשרה ממעילה [יב] כך לא יעמוד בשר חבירתה ואע"פ שהיא פסולה ואם כן שכך הוא אף [יג] לדבר זה דין הוא שיפטר את של עצמה פירוש כל שכן [יד] שיפטר את של עצמה אע"פ שיצא ודוקא פסול יוצא אתה למד דמהניא ליה זריקה כדפירשנו אבל שאר פסולים [טו] דחמירי מודה ר"ע שאין דומיה כמפרש שהרי כמה פסולין יש בזבחים דמודה בהן ר"ע דלא מהניא בהו זריקה אלא פסול יוצא דוקא מתפרש ליה [יז] דמועיל: **אימורי קדשים קלים שיצאו לפני זריקת דמים רבי אליעזר אומר אין מועלין.** לפי שעדיין לא הוכרח חלק גבוה מאחר שנפסל ביוצא דאין זריקה מועלת ליוצא ואין חייבין עליו משום פיגול ונותר כדפי' לעיל טעמא בכולהו ר"ע אומר מועלין בהם דקסבר זריקה מועלת ליוצא: **והני תרתי ל"ל.** [יח] לאשמועינן פלוגתא דר"ע ור"א בקדשי קדשים ואימורי קדשים קלים: **שלא** בתיקונה **לא מפקא מידי מעילה אבל לאיתויי לידי מעילה.** כגון באימורי קדשים קלים אימא מודה ליה לר"ע דמועלין כו' תימה דהכא משמע שיש לו [יט] להביא יותר מידי מעילה ועליל משמע איפכא דקאמר דזריקה שלא בתקונה לא מייתי לידי מעילה ומ"מ [כ] מפקא מידי מעילה ואמר מורי רבינו ה"ר פרץ שי' דלעיל איכא טעמא והכא איכא טעמא דלעיל [כא] כשנעשית הזריקה עצמה בפסול שפיגול בשחיטה או בקבלה הילכך אינה מביאה לידי מעילה בקדשים קלים דלא הוברר חלק גבוה ולא חלק הדיוט וכיון שלא הוברר ראיות א"כ לא קרינא ביה קודשי ה' אבל הכא מיירי עלה לא ירד: **כי אמר ר"ע** זריקה **מועלת ליוצא שיצא מקצתה.** דמגו דמהני זריקה לאפוקי מידי מעילה אהני נמי להאי דברמי [כב] ואף על גב דליף ליה ממפרש היינו [כג] מקצתו יצא דדמי ליה: [כד] **א"ל רב אסי לרבי יוחנן כבר לימדוני חברי מחשבין על האבוד ועל השרוף.** [כה] אם אבדה חצי הזבח או נשרפה והוא זורק את הדם ע"מ לאכול כזית מאותו חלק שאבד או נשרף [כו] (חוץ לזמנו) מחשבתו מועלת לקבוע פיגול בשאר הבשר [כז] (שהרי) שהיא בעין: **והא** [כח] **אבד** ושרף דליתנהו. סיומא דקושיא היא דהא [כט] שאינו כלל בעולה קאמר דמחשבתו מחשבה לפגל וא"כ הכי נמי גבי יצא כולו אמאי לא מהניא זריקה מועלת ליוצא דאמר רבי יוחנן [ל] דמדמה שאר פסולין ליוצא דהא פירשתי בתמיהין שאין לדמות לכן נראה לי כגירסת הספרים שגורסים ג"כ אסי כבר למדוני חבירי כו' ומילתיה בתפי נפשיה [לא] ולא להשיב על דברי רבי יוחנן והא דקאמר והא אבוד ושרוף דליתנהו בהו בעולה תחילה דברי המקשן הוא שבא להקשות ומי אמר רב אסי כו' כלומר דלף על גב דליתנהו בעולה אפילו הכי מחשבין:

מתני' בשר קדשי קדשים שיצא לפני זריקת דמים ר' אליעזר אומר [א]מועלין בו [ב]ואין חייבין עליו משום פיגול ונותר וטמא ר"ע אומר אין מועלין בו וחייבין עליו משום פיגול ונותר וטמא אמר ר"ע והרי [ג]המפריש חטאתו ואבדה והפריש אחרת תחתיה ואחר כך נמצאת הראשונה והרי שתיהן עומדות לא כשם שדמה פוטר את בשרה כך הוא פוטר את בשר חברתה אם פטר דמה את בשר חברתה מן המעילה דין הוא שיפטר את בשר עצמה [ג]אימורי קדשים קלים שיצאו לפני זריקת דמים רבי אליעזר אומר [ד]אין מועלין בהן ואין חייבין עליהן משום פיגול ונותר [ה]וחייבין עליהן משום פיגול ונותר וטמא: **גמ'** והני תרתי למה לי צריכי דאי איתמר בקדשי קדשים הוה אמינא בהא קא אמר ר' אליעזר מועלין בו משום דזריקה כתיקונה מפקא מידי מעילה שלא כתיקונה לא מפקא מידי מעילה אבל לאיתויי לידי מעילה מודי לר"ע דאפילו שלא כתיקונה מייתא לידי מעילה ואי איתמר גבי קדשים קלים הוה אמינא בהא קא אמר ר' אליעזר מועלין בו משום דזריקה כתיקונה מפקא מידי מעילה שלא כתיקונה לא מפקא מידי מעילה אבל לאיתויי לידי מעילה מודי לר"ע דאפילו שלא כתיקונה מייתא לידי מעילה ואי איתמר גבי קדשים קלים הוה אמינא בהא קא אמר ר' אליעזר מועלין בו משום דזריקה כתיקונה מפקא מידי מעילה אבל לאיתויי לידי מעילה לא מפקא מידי מעילה אבל לאיתויי לידי מעילה מודי לר"ע דאפילו שלא כתיקונה מייתא לידי מעילה ואי איתמר גבי קדשים קלים הוה אמינא בהא קא אמר ר' אליעזר מועלין בו משום דזריקה כתיקונה מפקא מידי מעילה שלא כתיקונ

מסורת הש"ס

(א) מולין קח: קכא., ב) [מוספתא פ"א ה"ב ע"ס], ג) מנחות יב., ד) עי' בבה"ז שהביא דברי רש"י בל"ע שהוא נגד ש"ס דפ"ק דזבחים וע' בתוספות, ה) [מולין קח:], ו) [וע"ע עוד זבחים יג: ד"ה בל מנגן], ז) ועי' בפ' העור והכוונה שם לתו פי' זה [ועי' ל"ק],

הגהות הב"ח

(א) גמ' כיון דלגיכוד מזלי לא מהניא בהו מחשבה אלא דקתני: (ב) שם אבל יצא דם אין: (ג) שם הא זה למה דומה להה דומה אמר ר' עקיבא אלא בבת אחת: (ד) רש"י ד"ה אמר רבא אימא מחשבין:

שינויי נוסחאות

(א) לא איתנון בעולם (ש"מ). וכו'מ, ליתנהו בעולם. (ב) לא מקבל טומאה (ש"מ), (ג) אזלי מחשבה לא מהניא בהו אלא הא קתני (ל"ק דתקנינ) מחשבין על (ש"מ), (ד) עקיבא והרי המפריש כו'. ותיבות יהא דם למה דומה נמקתו (ש"מ), (ה) אלעזר לא אמר ר"ע אלא ששחט שניהן בבת אחת דרצאת מזה דורק ורצאה מזה דורק אבל. וכ"ב פוס' וכמוס (דף קיא.) [קיב. ד"ה אלא] (ש"מ), (ו) ס"פ. הן אמר לי והלא פסול הוא כו' (ש"מ), (ז) והכלתי את דבריו לפני (ש"מ), (ח) הפסול וכשבאתי והכלתי את הדברים לפני (ש"מ), (ט) נ"ל. ואת"ל נמצאת הכלאטוב ושחט את שתיהן בבת אחת אי אתה מודה שכשם שדמה פוטר את בשרה מן המעילה כך יפטור כו' (ש"מ), (י) כמאיהן ושחט את שתיהן והכי (ש"מ), (יא) נפקין היינו שיני הדם (צ"ק), (יב) הכרוך בתמיה כלומר (ש"מ), (יג) הכא שיצא הכשר כולו (ש"מ). וגי' ל"ק שהבשר יצא כולו, (יד) מעכנין את הכפרה וגם (ש"מ), (טו) לא מאבדע עבודות (ש"מ), (טז) בשעת הולכה (צ"ק), (יז) נשפך מן הכלי על הרלפה ואסקמו כשר מי אמרינן (ש"מ דדפו"ר). וגי' ל"ק נשפך על הרלפה. (יח) מן מלגל חוץ לזמנו (צ"ק), (יט) שאינו אשוב ליאכל ולכך הוצלך לגיכוד הוא ולא מיפגל ואמ"ע דאם רצה אינה נאכלת בכשר אוכלו הגך נשפכין אמי (ש"מ). והמוקבר הוא עפ"י ל"ק, (כ) כן צריך לומר דמיירי מהכיא דהעור והכרוכ ופיכוס הוא דטפי (ש"מ), (כא) מלגתוי מההיא דטומאה (ש"מ), וגי' ל"ק מלגתוי מהני דטומאה, (כב) וא"כ קשיא לרב אמי מרב אמי דלעיל אקמר דמחשבין והכא פשיט דאין (ש"מ), (כג) על האבוד (ש"מ), (כד) ל"ק, (כה) ל"ק, (כו) בבת אחת אינו ר"ל בנכין אהוכה כמשמעה דהא אמרינן פ"ב דחולין (כט.) תזבחוהו שלא ישחוט שני זבחים בבת אחד אלא קני בבת אחת כשראויים לחרק (דפו"ר ש"מ), וגי' ל"ק בנ"מ אין ר"ל בנכין אהוכה כמשמע אלא אפילו, (כז) כמי ה"ג דאין הדם הנזרק מן הכשרה פוטרת מן המעילה. והכ"ל (ש"מ), (כח) דיכוד זה שיין לפני ד"ה לא אמר, (כט) ליגא כיון דאיהו פסול דיוצא בדם דבפסול דדם ליכא שום הרצאה כי אם לגבי פיגול דבעדיגן ליה כהרצאת כשר בזריקה פיגול נמי. וכמ"ל (ש"מ), (ל) לכפר פאגא (ש"מ), (לא) אמר לי והלא פסול הוא פי' שהביא לו (ש"מ), (לב) שיך לע"ג, (לג) בבת אחת דוקא דפסק (צ"ק), (לד) אחד וכגוף אחד וכיון (ש"מ), (לה) מה לי בבת אחת מה לי בזה אחר זה. וכמ"ל. (ש"מ וצ"ק), (לו) ואתה אומר כן בתמיה (צ"ק), (לז) לכתר [כ"מ נוסף: גוסא] לא תשיב לזו אע"ג דהפריש השתים לאחריות דהא (ש"מ), (לח) שהעלה בלאו וזריקה דמו והא דנקטו שאם עלו ירדו שאם עלו לאו דוקא דהא מיירי בהעלה כבר ולפי כ"ל (ש"מ), (לט) דהא אמר עולה (ש"מ),

עין משפט נר מצוה

א מיי' פי"ד מהל' פסקה"מ הלכה ח: ב מיי' שם הלכה ז וס"ל מהל' שאר אבות הטומאה הלכה ח: ג מיי' פי"ג מהל' פסקה"מ הלכה ז: ד מיי' פ"ג מהל' מעילה הלכה ג ע"ש בכ"מ ובכנה"ו:

מוסף רש"י

דזריקה מרעלת ליוצא. מון לקלעים לעיכוי כדבר שיש לו איתנו לכסנים ולמיפק מידי מעילה. דר"ע אומר אין מועלין בו דזריקתו לוקיתא מידי מעילה אע"ג שאינה מתירתו בחלילה אעפ"כ מועלת לו לוציאתו מידי מעילה (מנחות יב.) דסמוך מחמת דבר אחר הוא (שם מז.).

שיטה מקובצת

מחשבין על האבוד ועל השרוף. שאם נאבדו אימורין וחישב בזריקה על מנת להקטירו חוץ לזמנו הוי פיגול א"ע נאבד הבשר וחשב בזריקה לאכול ממנו חוץ לזמנו הוי פיגול והא אבוד ושרוף דלא איתנין בעולם. וקא קבעא זריקה בפיגול ה"נ אע"ג דיצא כולו תיהני ליה זריקה לאפוקי מידי מעילה: **ומי אמר רב אסי הכי.** דכי יצא כולו מהניא ליה זריקה: והא בעא **חישב לנשפכין למחר.** נשפכין נמי כיון דלאיבוד אזלי. ומ"ר אלעזר כי א"ר עקיבא בבת אחת אבל בזה אחר זה לא אמר רבי עקיבא תניא: אמר רבי שמעון כשהלכתי לכפר פאני מצאני זקן אחד ואמר לי אומר היה ר' עקיבא זריקה מועלת ליוצא אמרתי לו הן וכשבאתי והרציתי דברים לפני חבירי שבגליל אמרו לי הלא פסול הוא היאך מרצה על הפסול וכשיצאתי והרציתי דברים לפני ר"ע אמר לי בני אי אתה אומר כן והרי המפריש חטאתו ואבדה והפריש אחרת תחתיה ואח"כ נמצאת הראשונה והרי שתיהן עומדות מועלין בשתיהן שחטן והרי דמן מונח בכוסות מועלין בשתיהן

רבינו גרשום

מחשבין על האבוד ועל השרוף. שאם נאבדו אימורין וחישב בזריקה על מנת להקטירו חוץ לזמנו הוי פיגול: **והא אבוד ושרוף דלא איתנין בעולם.** וקא קבעא זריקה פיגול לבשר הכא נמי אע"פ דיצא כולו תיהני ליה זריקה לאפוקי מידי מעילה: **ומי אמר רב אסי הכי.** דכי יצא כולו מהניא ליה זריקה: **והא בעא חישב לנשפכין למחר.** נשפכין היינו שירי הדם היה שופך על יסוד וקמבעיא ליה חישב בשעת שפיכת השירים על מנת לאכול ממנו כזית חוץ לזמנו מהו מי חשיבא מחשבה דשפיכה לפגולי כמו מחשבה דזריקה: **וא"ל ר' יוחנן הרי שנית לנו אלל.** כדתנן הער והרוטב והקיפה והאלל מצטרפין לטומאת אוכלים אבל לא לטומאת נבילות דכיון דלית ליה מששא לא מקבל טומאה: **נשפכין נמי כיון דלאיבוד אזלי.** ליסוד לאמה ולא על גופו של מזבח לא מהניא בהו מחשבה לפגולי האי נמי כשיצא כולו לאיבוד קאי לשרפה בדין הוא דלא תיהני ליה זריקה לאפוקי ממעילה: **אלא.** בתמיה: **דקתני מחשבין על האבוד ועל השרוף.** מיהת קשיא דמשמע דמהניא מחשבין דזריקה לפגולי אע"ג דלא איתנון בעולם: **אמר רבה אימא מחשב על עומד ליאבד ועל עומד לשרוף.** דבשעת זריקה כשחישב אכתי הוו בעולם אע"ג דשוב נאבדו ונשרפו מהניא מחשבה אבל האי שיצא כולו לפני זריקה לא מהניא ליה זריקה לאפוקיה ממעילה: **שחט בשתיקה.** בכשרות: **ויצא הדם.** חוץ: **אע"ג שחזר וזרקו לא עשה**

מחשבין [א]על האבוד ועל השרוף והא אבוד ושרוף לא [ב]איתינון בעולם ואפ"ה קתני מחשבין ומי אמר רב אסי הכי הא בעא מיניה רב אסי מר' יוחנן חישב לנשפכין למחר מהו א"ל רבי זירא כבר [ג]שנית לנו [ד]אלל אלמא האי אלל כיון דלית ביה מששא לא [ה]קיבל טומאה הני [ו]נשפכין נמי כיון דלאיבוד אזלי [ז] [ח]בהו מחשבה לא מהניא אלא דקתני על האבוד ועל השרוף קשיא אמר רבא אימא על העומד לאיבוד ועל העומד לישרף אמר רב. פפא לא א"ר עקיבא זריקה מועלת ליוצא אלא שיצא בשר אבל [ט]דם [י]אין זריקה מועלת ליוצא תניא נמי הכי שחט בשתיקה ויצא דם אע"פ שחזר וזרקו לא עשה ולא כלום בקדשי קדשים מועלין בו בקדשים קלים אין מועלין בו: א"ר עקיבא [יא]הא זה למה דומה [יב] [יג]אמר ר' אלעזר כי א"ר עקיבא בבת אחת אבל בזה אחר זה לא אמר רבי עקיבא תניא [יד]אמר רבי שמעון כשהלכתי לכפר פאני מצאני זקן אחד ואמר לי אומר היה ר' עקיבא [טו]זריקה מועלת ליוצא אמרתי לו הן [יז]וכשבאתי והרציתי [יח]דברים לפני חבירי שבגליל אמרו לי הלא פסול הוא היאך מרצה על הפסול [יט]וכשיצאתי והרציתי דברים לפני ר"ע אמר לי בני אי אתה אומר כן והרי המפריש חטאתו ואבדה והפריש אחרת תחתיה ואח"כ נמצאת הראשונה [יט]והרי שתיהן עומדות מועלין בשתיהן [יי]שחטן והרי דמן מונח בכוסות מועלין בשתיהן

מחשבין על האבוד ועל השרוף. שאם נשרפו האימורים ומישב זריקה ע"מ להקטירן חוץ לזמנן הוי פגול שהאוכל מן הבשר או שאם נטמאו האוכלן חייב כרת: **והא אבוד ושרוף דלא איתנון בעולם ואפ"ה קתני מחשבין.** דמהיא הוא מחשבה בזריקה לשוייה הבשר פגול הכא נמי אע"ג דיצא כולו דכמאן דליתיה דמי מיהני ליה זריקה לאפוקיה מידי מעילה: **ומי אמר רב אסי הכי.** דכי יצא כולו מהני ליה זריקה: **והא בעא חישב לנשפכין למחר מהו.** נשפכין [יא]שירי הדם שהיה שופך ליסוד המזבח [יב] וקא מיבעיא ליה חישב בשעת שפיכת השירים ע"מ לאכול ממנו חוץ לזמנו למחר מהו מי חשיבא הא מחשבה דנשפכין לפגול כמו מחשבה דזריקה עצמה או לא. ע"א אמר המורה חישב לנשפכין למחר שבשעת זריקה חישב לשפוך השיריים למחר ליסוד חשיבא הא מחשבה דנשפכין כאילו חישב בזריקה עצמה שחישב לזרוק מקצתו למחר חוץ לזמנו דמפגל ליה אז לא: **ואמר ליה ר' זירא כבר שנית לנו אלל.** דתנן בהעור והכרוכו [יג] הקיפה והאלל מצטרפין לטומאת אוכלין אבל לא לטומאת נבלות דכיון דלית ליה מששא לא מטמא טומאת נבלות: **הני נשפכין נמי דלאיבוד אזלי.** ליסוד ולא ע"ג המזבח לא מהניא בהו מחשבה לפגולי. הא נמי שיצא כולו לאיבוד קאי לשרפה וכמאן דליתיה כלל דמי ודבין הוא דלא מהניא ליה זריקה לאפוקי ממעילה: **אלא הא דקתני מחשבין על האבוד ועל השרוף.** [יד] כלומר והא משמע מהא ברייתא דמהניא מחשבה דזריקה לאבוד ושרוף לפגולי אף על גב דליתנהו בעולם ה"נ דין הוא דתהני זריקה לשיצא כולו אע"ג דדמי כמאן דליתיה בעולם: **אמר רבא אימא מחשבה על העומד לאיבוד ועל העומד לישרף.** דכיון דבשעת זריקה בשמיש אכתי הוו קמן אע"ג דשוב נאבדו או נשרפו מהניא בהו מחשבה אבל הכא [טו] הבשר יצא כולו לפני זריקה כמאן דליתא דמי בשעת זריקה אין זריקה מועלת לבשר להוציאו מידי מעילה והא דקאמר עומד לאיבוד לישרף לא אמר שדינן הוא לאבוד ולישרף אלא שנאבדו השתא או נשרפו הוה אמר שדינן לאבוד ולישרף: קמן בשעת זריקה הוכיח סופן על מחלתן שהיו עומדין לאבוד ולישרף: **אבל יצא דם.** אע"פ שחזר והכניסו וזרקו אין זריקה מועלת ליוצא אין זריקה של אותו דם שיצא מועלת להוציא הבשר מידי מעילה: **שחט בשתיקה.** בכשרות אלא שחט בזה בזה שום פסול ושוב יצא הדם חוץ לעזרה אע"פ שחזר וכו' מועלין בו דהתי אינה מתנת הבשר לכהנים ואם הן קדשים קלין אין מועלין באימורין משום זריקה זו דהתי זריקה לאו כלום היא: **א"ר אלעזר לא אמר ר"ע.** כשם שדמה פוטר את בשרה כך פוטר את בשר חבריתה: **אלא שחט שניהן בבת אחת.** כגון שחטתום שני כהנים בתחת בבת אחת: **אבל דם.** מלאתויי מההיא דטומאה (ש"מ), וגי' ל"ק מלאתויי מהני דטומאה, (כג) וא"כ קשיא לרב אמי מרב אמי דלעיל אקמר דמחשבין והכא פשיט דאין (ש"מ), (כד) על האבוד (ש"מ), (כה) ל"ק, (כו) בבת אחת אינו ר"ל בנכין אהוכה כמשמעה דהא אמרינן פ"ב דחולין (כט.) תזבחוהו שלא ישחוט שני זבחים בבת אחד אלא קני בבת אחת כשראויים לחרק (דפו"ר ש"מ), וגי' ל"ק בנ"מ אין ר"ל בנכין אהוכה כמשמע אלא אפילו, (כז) כמי ה"ג דאין הדם הנזרק מן הכשרה פוטרת מן המעילה. והכ"ל (ש"מ), (כח) דיכוד זה שיין לפני ד"ה לא אמר, (כט) ליגא כיון דאיהו פסול דיוצא בדם דבפסול דדם ליכא שום הרצאה כי אם לגבי פיגול דבעדיגן ליה כהרצאת כשר בזריקה פיגול נמי. וכמ"ל (ש"מ), (ל) לכפר פאגא (ש"מ), (לא) אמר לי והלא פסול הוא פי' שהביא לו (ש"מ), (לב) שיך לע"ג, (לג) בבת אחת דוקא דפסק (צ"ק), (לד) אחד וכגוף אחד וכיון (ש"מ), (לה) מה לי בבת אחת מה לי בזה אחר זה. וכמ"ל. (ש"מ וצ"ק), (לו) ואתה אומר כן בתמיה (צ"ק), (לז) לכתר [כ"מ נוסף: גוסא] לא תשיב לזו אע"ג דהפריש השתים לאחריות דהא (ש"מ), (לח) שהעלה בלאו וזריקה דמו והא דנקטו שאם עלו ירדו שאם עלו לאו דוקא דהא מיירי בהעלה כבר ולפי כ"ל (ש"מ), (לט) דהא אמר עולה (ש"מ),

חישב לנשפכין למחר מהו. אין לפרש שמישב בשעה ששופך שיריים ליסוד ע"מ לאכול מן הזבח למחר דהא פשיטא דלא פיגל כדתניא פ"ק דזבחים (דף יג.) דקתני יצאו שפיכת שיריים והקטרת אימורים שאין מעכבין [ד] וגם לא קבעי במחשב בזריקה ע"מ לשפוך שיריים למחר דהא נמי פשיטא ליה דפיגל כדקאמר נמי התם ונעמתם משום דבעינן שיחשב בתרבע עבודות בדבר שהוא אכילת אדם או אכילת מזבח ושפיכת שיריים אכילת מזבח היא אך לא [טו] ד' עבודות היא אלא נראה לר"י דקבעי במחשב בשעת [טז] זריקה על מנת לזרוק הדם שנשפך מן הכלי למחר דתנן (זבחים דף כה. ודף לב.) נשפך [יז](מן) הרלפה ואספו פסול מן הכלי ואספו כשר מי אמרינן הא מזי דאם ירצה יאספנו ויזרקנו או דלמא הואיל ואין מצוה לאוספו הוה ליה הוקן לגיכוד [יח]: **אמר** ליה רבי זירא לרב אסי רבי כבר שנית לנו אלל. בזבחים פרק בל הפסולין (דף לה.) השוחט את הזבח ע"מ לאכול מן האלל [יט] אין מייבין עליו משום פגול [כ] ואלל הוא גיד הצואר כדמפרש בהעור והכרוכו (חולין דף קכא.) אלמא האי אלל כיון דלית ביה מאכל פירוש שאינו משונה [כא] ודבר ההוקן לגיכוד הוא לא מיפגל ואע"ג דאם רצה לאוכלו אוכלו (הגה) [הני נשפכין] נמי וכו' ובכוכ פסיים לא גרסינן אלא אלל כיון דלית ביה מאכל לא מקבל טומאה ואם כן [כב] מייתי מהתם דהעור והכרוכו ושיבוש בטפי אית ליה לאיתויי מהתם דפיגול גופיה מלאיתויי [כג] מפני הטומאה: **אלא** דקתני **על האבוד ועל השרוף קשיא.** פי' וא"כ [כד] מרב אמי לרב אמי דלעיל אקמר מחשבין והכא פשיטא דאין מחשבין נשפכים לבאבוד דמי: **אמר רבא אימא**

על העומד לאיבוד כו'. כלומר הא דקאמר מחשבין על [כה] האיבוד לאו באבוד כבר קאמר אלא בעומד לאיבוד כגון שמחשב בשעת קבלה על דבר העומד לישרף ולאבוד קודם זריקה ובשעת מחשבה עדיין לא אבד כגון וזרק [כו] [מחיבת בשר ומחיבת אימורים] בפי כלב ובפי כבשן ועדיין לא הגיע [כז] [בפי כלב או בפי כבשן] בשעת מחשבה ומכל מקום מלמד היה לעיל ליצא כולו לגירסא דגרסי אמר ליה רב אמי לר"י כיון דאבוד ונשרף קודם זריקה: **לא אמר ר"ע אלא ששחט כו'.** כלומר לא אמר ר' עקיבא בהאיא מעלת שאבד כו'. זזריקה של אחת מהן פוטרת בשר חבריתה מן המעילה אלא ששחט שניהן בבת אחת [כח] יש להסתפק אי ר"ל בשכין אהוכה במשמע או אפילו בזה אחר זה וקרי לה בבת אחת דבשר ליזרק בבת אחת כגון שחט זה אחר זה וקינבל זה אחר זה קודם שיזרוק בלל דלקה מזה זורק לקה מזה זורק אבל בזה אחר זה כגון שקבל דמה של זו וזרקו עד שלא קיבל את האחרת לא אמר ר"ע ומודה בכי ה"ג [כט] דאיתו פוטר הדם המזרק בשר האחרת מן המעילה: [כט] **אבל דם.** פירוש שיצא דם וזרק אותו דם עצמו שיצא מודה ר"ע דאין זריקה מועלת ליוצא [כט]:

לכפר [ל] **פאני.** שם מקום ואמר לי אומר היה ר"ע זריקה מועלת ליוצא תמיה היה הזקן על דברי ר"ע אמר לו הן וכשבאתי והרציתי דבריה כלומר שהגדתי לו תמיהת הזקן אמר לי ואתה אי אתה אומר כן בתמיה כלומר כשאתה מרצה לפני דברי הזקן כמדומה שאתה מגמגם על דברי וש ספרים גורסים אחר שאמר לו הן אמר [לא] לו והלא פסול הוא לו שהשיב לו כך הזקן והייתו הא דקאמר דכשהרציתי דבריה לפני ר"ע שהקשה לו **תשובה** גנובה. פי' עלומה ומכוסה כי יש להשיב עליה ולא נא לסתור התשובה שהשיב ר"ע לר"ש דודאי יפה השיבו אלא הלשון אינו מיושב יפה דנקט בבת אחת [לא] דכיון דפסל הוא השני ואפילו הכי קאמר ר"ע דזריקת הבשר פוטרתו מידי מעילה מ"כ סבירא ליה לר"ע דחשבינן הזבח אחד מה לי [לב] בזה אחר זה: **אמר ליה ר' יוחנן לריש לקיש ואתה** [לג] **אי אתה אומר כן.** בתמיה כלומר והא דלאי דבבת אחת בעינן דכתב [לד] לא תשיב לזו בבת אחת לגחריות ושמו שמיהן וקדם והעלה אימורים של אחד מהם קודם זריקה אי אתה מודה שירדו שני אחד מהם קודם זריקה והעלה אימורים של אחד מהם [לה] בלא זריקת דמו ואי ס"ד חד גופא הוא אם כן הוה לאחשובי הני אימורין כאילו היו מאותן שזרק דמן ולא הוה ליה למימר ירדו: [לו] **דהאמר עולא אימורי קדשים קלים כו'.** והא דנקט קדשים קלים לרבותא נקט וכ"ש קדשי קדשים דקדשי טפי וקליטו להו מזבח וכן לעיל דנקט אשמות כ"ש חטאות:

בלום בבשר קדשי קדשים מועלין בו. דהא זריקה אינה מתרת הבשר לכהנים: **ואם הן קדשים קלים** משום הא זריקה **אין מועלין באימורין.** דהא זריקה ולא כלום הויא: **אמר ר' עקיבא.** מייתי ראייה למאי דקאמר דזריקה מועלת ליוצא: **והרי שתיהן עומדות.** שחוטין ונתקבל דמן בב' כוסות דזרק דמה של אחת מהן: **לא כשם שדמה** של אותה שזרק פוטר את בשרה ממעילה **כך הוא פוטר את בשר חבריתה.** שלא נזרק דמה מן המעילה הואיל והיה יכול לזרוק דמה של אי זו שירצה: **ואם פטר דמה את בשר חבריתה מן המעילה.** אע"ג דפסולה היא דמותר חטאת היא: **אינו דין שיפטור את בשרה** של **עצמה.** אע"פ שנפסל ביוצא: **לא אמר ר' עקיבא.** כשם שדמה פוטר את בשרה כך פוטר את של חברתה: **אלא ששחט שניהם בבת אחת.** דכחד גופא דמו: **אמר** לי. כך שאלני: **אומר היה רבי עקיבא** זריקה **מועלת ליוצא.** ואי **אי אתה אומר כן.** שיהא זריקה מועלת ליוצא ואף על פי שהוא פסול והרי המפריש חטאתו כו'. דין שיפטור את בשרה ואע"פ שהוא פסול משום יוצא:

תלמוד בבלי מהדורת נהרדעא החדש, באדיבות הוצאת ח. וגשל, © כל הזכויות שמורות